

†
Det meddeles for Slægt og
Venner, at vor kære Broder,
PETER EDVARD ARGE,
er afgaaet ved Døden i Køben-
havn d. 27. April.

Begravelsen foregaar fra
Thorshavns Kirke Onsdag d. 6.
Maj Kl. 1.

THOMAS ARGE. INGER HANSEN.
ANDREAS A. ARGE.

Tandlæge BREND

traffes 11-5. Telf. 114.

er Spillere — dukdrevne, hensyns-
løse Egoister. Spillet gaar om Liv
og Død. Men ikke om *deres*! Det
er os andre, det gælder!
Der er for mange fhv. Krigsleve-
randerer, beskæftigelsesløse Genera-
ler og storhedsvanvittige Demagoger.
Der er en hel Del Journalister, som
lever af at berette noget ut i Ord
og Fotografier om, hvor mange Cen-
timeter Herr W. Hohenzollerns Skæg
er vokset i Exilet, hvor demokratisk
de fhv. Herskerfamiliers Børn, altsaa
Kronprætendenterne, bliver opbrag-
et, hvor stort Franskmandenes Had
mod Tyskland er, om Englands be-
rettigede Krav, om Oprustnings Nød-
vendighed for hint og dette Land, om
Overgrøb ved hin Grænse og Uret-
færdighed overfor denne o. s. v. ad
infinitum.

Propagandaen drives ganske an-
benlyst og frækt, og der findes trods
alt Masser af Folk, som hopper paa
den, og som — foreløbig frivilligt! —
marcherer til Storbyernes Omegn og
der lærer at lege Soldat: «Alle Rødt
Højre om! Fald ned! Hurtig! Hurra!
Hurra! Vive la gloire! Evigval
Heil! — — —

Hvornaar vil dog Besindigheden
vagne! Det er paa høje Tid! Hvor-
naar vil dog de Mænds Tale fænge,
hvis Ord gælder Europas Enighed og
Enhed.

Lad os advare Krigs-Opgejerne:
Vel var vi kun Børn, da Krigen flam-
mede sidst, — men vi har alligevel
ikke glemt den!

Hannes Sanders.

Hitt unga javnaðarliðið og rúsdrekka.

Hin kendi danski javnaðar-
maðurin, núverðandi verjuma-
ráðharri L. Rasmussen, hefur
stutt síðani sagt í eini unglinga-
fjöld: «Skal Danmark berast
fram av hinum arbeiðandi fólki-
num, eigur tað at vera við
einum fróhaldandi ungdomi, ið
gongur á odda.»

Teir ungu javnaðarmenninir,
ið hildu sambandsting unga
flokksins um páskini í Aarhus,
hava samtykt, at flokkurin her-
eftirdags eisini tekur upp stríðið
móti rúsdrekkaðndanum.

Samtyktin ljóðar soleiðis:

„Kongressen erkender, at Al-
kohol svækker den enkeltes Kraft
og Initiativ, og da Nutiden kræver
en nøgtern og handlekraftig Slægt,
advarer Kongressen indstændigt
Arbejderungdommen mod den Fare,
som ligger i Omgangen med al-
koholiske Drikke.

Kongressen udtaler, at det maa
være Arbejderungdommens Pligt
at bekæmpe Alkoholen, der for
Arbejderklassen kun vil lægge
Hindringer i Vejen mod Socia-
lismen.“

Et Par Haandfulde
Henko i Vaskevandet
letter Vaskearbejdet i
høj Grad, thi Henko
gør haardt Vand blødt.
20 Øre pr. Pakke.

REGIII

Stor-Lockouten afblæst.

Lockout i Skotejslaget iværksat.

(Telegram til „Føroya Social-Demokrat“).

København, 29.—4.—31.

Arbejdsgiverforeningen afblæst
i Tirsdags Stor-Lockouten, efter
at alle Fag med Undtagelse af
Skotejsarbejderne havde vedtaget
Møglingsforslaget. Derimod iværk-
sattes Lockout for Skotejsarbej-
derne fra Tirsdag Aften: men
denne Lockout omfatter kun 2000
Arbejdere, medens Stor-Lockouten
kunde være bragt op paa 150.000
Arbejdere.

Ellisstyrkurin.

Harri blaðstýrari! Gerið so
væl at taka niðanfyrirstandandi
upp í blað tygara:

Mær er komið til kunnleika,
hvussu danskar lógir, ið verða
settar í gildi fyri Føroyar, verða
umgvingar av sóknarstýrum. Eg
sipið her til lógina um ellis-
stundning. Eg havi eina skyld-
konu, ið komin er langt upp í
árinu, sum í fleiri ár hefur verið
sjúk og annars so ússalig, at
hon meira liggur í seingini enn
raggar uppi. Hon hefur søkt
um ellisstundning uttan at kunna
fingið hann fyrr enn fyri 5 ár-
um síðani, tá ið henni endaliga
var játtað 50 kr. (háltvundrað
krónur) árliga.

Huksa sær, at nakars skal hava
samvitsku at tveita einari eldri
treingjandi kvinnu lumpnar 50
kr. um árið til føði og klæði,
ljós og hita. Men henda kvinn-
an er ikki hin einasta, ið so-
leiðis verður víðfarin av hjarta-
leysum sóknarstýrum.

Eg eri fullvís um, at tað sita
mong gomul fólk víða um í
Føroyum, sum eru úti fyri tí
sama sum henda kvinna.

Nú eri eg ikki meinkunnug
við lógina um ellisstyrk, og ley-
eru óivað færri enn fleiri, ið
tað eru. Eg vil tí heita á amtíð
og biðja tað gera so væl at fáa
alt orðaljóðið í lógina um ellis-
styrk prentað í teimum føroysku
bløðunum, so bæði hann, ið
fáa skal, og hann, ið skal lata,
kunna verða fullkunnugir við,
hvat lógin heimilar í studningi.

Eg skal ikki hesu ferð nevna
nøvn í samburði við tað, ið
framanundan er skrivað, men
lata tíðina ráða. Men kundi
grein mín velt, at tað gjordist
betur kor hjá teimum gomlu
og treingjandi, so er ætlan mín
framd.

Í Vági 25. apríl 1931.

I. M. N.

Hitlers Stjerne daler.

Nu og da skal man paa Lege-
pladserne i Tyskland kunne
høre Smaabørn raabe: Heil
Hitler! Men det er mere et Slag-
ord end et Begejstringsraab.
Naziernes Førstemand er ved
at blive gennemskuet, og hans
brovtende og selvglade Optræ-
den har kastet et Latterlighe-
dens Skær over hans Navn.
Dertil kommer den uafviselige
Kendsgerning, at Mandens Po-
litik har vist sig svag og negativ
trods alle de lærmede Oprin-
i Rigsdagen, trods de udskregne
Kæmpemoder rundt om i Riget.

Et Blad, der bekæmper Hitler
og hans Slægt af forhenværende
Officerer og utilfredse Junkere
og Farsonner, har opgjort, at i
Artiklerne om Mytteriet inden-
for Nazistjeprer i Berlin har
Hitler brugt Ordet *jeg* 84 Gange,
49 Gange Ordene *min, mit, mig*
og ikke mindre end 133 Gange
fremhævede han direkte sig selv
og sin egen fundamentale Be-
tydning.

Han er selvglad og selvrosende
indtil det latterlige. For Øjeblik-
ket gaar Manden ganske op i
Arbejdet for at faa fuldført en
Nazistbygning, et Hovedkvarter,
i München; »Brune Huss« kalder
han det, og her bestræber han
sig for at faa sig selv og sin
Fortid forherliget i Marmor,
Bronce eller Malerier.

Det skal have vakt ikke ringe
Uvilje i Partiet, at dets Fører
er saa optaget af slige Bagateller
til egen Forherligelse, og det
gerer overalt i Nazist-Afdelin-
gerne baade i Syd og Nord. De
107 nazistiske Rigsdagsmænd,
der Gang paa Gang har udford-
ret Vælgerne ved dumme og
gadedrengeagtige Scener i Rigs-
dagen, er i Virkeligheden blevet
en Blyvægt for Partiet. De hæm-
mer den oprindelige Hitlerske
Agitation, de har ikke formaaet
at gøre sig gældende eller ud-
føre noget positivt i Rigsdagen,
og de mange tidligere Officerer,
der er indmarcheret i Hitler-
Partiet, fordrer hurtigt Karriere,
Resultater, ledende Stillingen
m. m. Og intet har Hitler for-
maaet at skaffe dem. Fracer og
højtravende Talemaader er
disse Folk ikke tilfredse med i
det lange Løb, og da det er
disse Ingredienser, Nazismen
har mest af, ulmer Uroen og
Utilfredsheden overalt i Ræ-
kerne.

Det er paa denne Baggrund
man maa se Forholdene blandt
Berlins Nazister. Hitlers højre
Haand, Goebbels, har utvivlsomt
staaet i Ledtog med den afsatte
Stormkolonne-Anfører Kaptajn
Stennes. Der er, som bekendt,

indledet en grundig Underso-
gelse af Forholdene indenfor
Nazistpartiet i Berlin, og denne
Undersøgelse ledes af Kaptajn
Goring, der skal have staaet i
et yderst spændt Forhold til
Goebbels.

Aarsagen til Misstemningen
mellem Goebbels og Goring skal
stamme fra Dagene efter Sep-
tembervalgene. Rigskansler Brü-
ning modtog da Hitler, Kaptajn
Goring og den nu styrende na-
zistiske Minister i Thüringen
Dr. Fack. Brüning forhandlede
med de tre Nazistførere om en
Representation i Ministeriet. Og
ved denne Lejlighed skal Kap-
tajn Goring have sværtet Goeb-
bels, saa Brüning lod Hitler
vide, at han var villig til at tage
mod et hvilket som helst Med-
lem af Nazistpartiet som Mini-
ster undtagen Goebbels. Dette
kom til Goebbels Kendskab, og
siden har han forfulgt Kaptajn
Goring paa det skarpeste.

I 1924 sprængte de mange
tidligere Officerer og adelige
Junkere det tysk-folkelige Parti
ved deres fordringsfulde og ud-
fordrende Optræden. Disse Men-
nesker staa nu under Hage-
korset, men Begivenheden i
Berlin viser, at de er ved at
vokse Hitler og hans Partile-
delse over Hovedet. Med Inter-
esse vil man baade i Tyskland
og i det øvrige Europa afvente
Resultatet af Gæringen og Spliden
i den tyske National-Socialisme.
Dens Stjerne synes forlængst at
have passeret Zenith, og det vil
glæde alle Tilhængere af en
rolig og demokratisk Samfunds-
udvikling i Tyskland, om den
sluktes for stedse.

Stórhvalaveiðan

Fyrirstoðumaðurin fyri hvala-
veiðufelaginum, ið stoðuna hefur
í Lopra, kapt. Einar Mikkelsen,
kom til Føroyar við »Drottning-
in« seinast fyri at tvingast um
hvalaveiðutreytir fyri komandi
ár.

Einar Mikkelsen var til ráða-
gerðar saman við Løgtingsins
stórhvalanevnd: G. Winther,
P. M. Dam og M. Samuelsen.
Tingingarnar vardu út á triðja
dag; men tá var úrslitið eisini,
at hvalaveiðan verður uppfurt-
tíkin í summar. Treytirnar, ið
hvalaveiðufelagið skal ganga
undir, eru hesar:

Hvalaveiðufelagið ábyrgist at
selja til íbúgarvar í Føroyum
hvalatvost í somu nøgd, sum
fjór, fyri 7 oyr. kilo.

Hvalaveiðufelagið fær heimild
til at flyta út upp til 300 tons
av tvosti, ið fryst og goymt
verður hjá »Íslvirkinum« á Tvør-
oyri og avskipast við M/S. »Th.
Stauning«.

Vindeygir, hurðar og listar
Gott og biltigt arbeiði.
Hugo Øster's Maskinsnikari,
TH. 216. Tórshavn. TH. 216.

Frystur fiskur til Spanialands.

Nordmenn gera nú royndir
við at flyta frystan fisk til
Spania við norska statsins kolu-
skipi. Tað er ein stórri sending,
ið talan er um her. Ein norskur
blaðmaður hefur haft eina sam-
roðu við mannin, ið stendur
fyri hesari útflytingarroynd,
harra Pantervold, ið sigur hesu
roynd at vera væl umhugsað,
áður enn byrjað er, og leggur
aftrat:

»Tað situr ein kendur norskur
handilsmaður, Sigurd Vardal, í
Bilbao; hann hefur allan sein-
asta vetur ferðast um í Spania
og fyrireika hesum máli. Harra
Vardal hefur gott álit á hesari
fyrirtoku og ivast ikki í, at vit
koma at gera ein góðan handil
har suðuri við frystum fiski. Í
royndarsendingina hava vit tikið
ymisk fiskasløg uppi, t. d.
brosmu, longu, kalva, há og
sild. Eisini hava vit latið filcír
av torski, longu og hýsu. Vit
hava læt bestu vónir um at fáa
góðan marknað fyri brosmu,
sum nógv er til av herumvegir,
og brosmen líkist so nógv einum
fiskaslagið, ið Spaniamenn veida
nógv av.«

Mussolini - Þórhallsson.

I »Arbeiderbladets«, Oslo, d. 22.
f. M., skriver Advokat Karl Jo-
hansen følgende Artikel, hvor
han sammenstiller Islands og
Italiens Diktatorer:

I hele sin karriere har ikke
Mussolini latt høre så lite fra
sig som i de siste måneder. Man
skulde næsten tro at hans for-
fængelighet endelig var tilfreds-
stillt, han har ikke ydet det
minste bidrag til sin selvbiografi,
har ikke fornærmet noen frem-
med stat eller noe fremmed
statsoverhode, han har ikke
erobret en eneste koloni, og
den uovervinnelige italienske
hær har ligget ganske rolig i
sine kaserner, ukåret flere dager
er forløpet uten regnvær.

Når man ikke oppholder sig
på stedet, eller som enkelte lyk-
kelligere stille kolleger er intimt
innviet i den store manns plan-
er og åndsliv, slår man litt
usikker overfor dette fenomen.
Hindenburg sier i sin bok om
krigen, dagen var meget stille,
for den sakkynndige fornuftigende
stille. Er det en stillhet for stor-
men? Forberedes et overrask-
ende kup? Muligens. Iallfall går
det nok ikke i orden med den
fransk-italienske flåteoverens-
komst. Og på Balkan er det
nettop nu årstiden, saftene sti-
ger op i menneskene.

Eller skulde Mussolini blitt
redd? Skulde det spanske eksem-
pel ha skremt ham og hans
kongelige herre slik at de finner
det tryggest å være så rolige
som det lar sig gjøre? — Mu-
ligens og muligens ikke.

Imidlertid har verden oplevet
en annen Mussolini, dog i et
betydelig mindre format og med
mindre tragiske planer. Men
ganske desiert mere komisk.
Det som kan gjøre sig i den
store opera passer jo ikke alltid
på et dukketæter. Det være
sagt uten å fornærme noen.